

Philippa Pearce

(Great Shelford, 1920-Durham, 2006)

Va passar la seva infantesa als afores de Cambridge, a Anglaterra. El seu pare era moliner i venedor de cereals al poble de Great Shelford, i la seva família va viure durant força temps a la casa del molí. Va estudiar història a la Universitat de Cambridge. Durant la segona guerra mundial va treballar com a voluntària al servei civil i a continuació es va incorporar a la BBC, la televisió britànica, on va treballar com a guionista i productora de la secció infantil i juvenil durant tretze anys. Va escriure més de trenta llibres infantils i juvenils, però de tots el més llegit, traduït i reconegut és *El jardí de mitjanit*, amb el qual va guanyar la medalla Carnegie, que atorga l'Associació de Bibliotecaris. El jardí que descriu en aquesta novel·la s'inspira en el de casa on va viure de petita. L'any 1998 va ser guardonada amb l'Orde de l'Imperi Britànic «pel seu servei a la literatura infantil i juvenil».

Philippa Pearce

EL JARDÍ DE MITJANIT

Un clàssic intemporal
per a lectors de 10 a 100 anys

Per culpa del xarampió del seu germà, en Tom es veu obligat a passar l'estiu a casa d'uns oncles que no tenen fills i que viuen en un apartament de la perifèria de la ciutat. Un avorri-ment absolut!

Una nit, desvetllat del tot, sent com el rellotge del rebedor toca les onze, les dotze i... LES TRETZE! Sorprès i encuri-sit, es lleva a mirar el rellotge i descobreix que ara, al voltant de la casa, tot és diferent de com era durant el dia i que hi ha un fantàstic jardí a la part del darrere. Llavors, entre els arbres, veu unes siluetes...

«Si els seus fills només estan disposats a llegir *un* llibre, que sigui aquest!»

QUENTIN BLAKE i Julia Eccleshare
1001 Children's books you must read before you grow up

9 788417 998400

Traducció: Maria Rossich

Col·lecció: El jardí secret, 10

Format: 14,5 x 21,5 cm

Pàgines: 272

Enquadernació: rústica cosida amb solapes

PVP: 19 €

Distribució: novembre del 2020

«—No hi haurà més temps... —va murmurar en Tom, i es va imaginar que tots els rellotges del món s'aturaven, i deixaven de marcar les hores, i quedaven en silenci per sempre, ofegats pel so d'una gran trompeta—. No hi haurà més temps... —va repetir en Tom, i les paraules van començar a semblar-li plenes de possibilitats.»